

Een goed verstaander heeft aan een half woord genoeg

In een horecabedrijf verdwijnen regelmatig geldbedragen uit de fooienpot van het personeel. Het onderlinge wantrouwen neemt hierdoor toe, wat de werksfeer niet ten goede komt. De eigenaar wint advies in bij een recherchebureau hoe om te gaan met dit probleem. De oplossing is onorthodox. **ANJA COUZIJN ***

Het bedienend personeel in een horecabedrijf spreekt af om de gedurende de maand ontvangen fooiengelden gezamenlijk in een glazen fooienpot achter de bar te verzamelen en op een vast moment aan het einde van de maand onderling te verdelen. Een en ander gebeurt met goedvinden van de uitbater. Het verzamelde fooienbedrag, bestaande uit bankbiljetten en muntgeld, loopt geregeld op tot wel 3.500 euro.

Na enige tijd verdwijnen er met regelmaat forse bedragen uit de fooienpot. De medewerkers kijken elkaar hierop aan, maar kunnen het niet eens worden over het antwoord op de vraag wie de mogelijke dader van deze diefstallen is. Zij spreken hun werkgever hier vervolgens over aan. Die weet echter ook niet goed raad met de ontstane situatie. Eén ding staat echter als een paal boven water: ingrijpen is op korte termijn vereist, want het onderlinge wantrouwen groeit en de werksfeer verslechtert zienderogen.

De uitbater besluit daarom een recherchebureau in de arm te nemen en vraagt hoe deze situatie kan worden aangepakt, zodat de rust in zijn bedrijf kan terugkeren. Hij krijgt een advies waarmee hij vervolgens met hulp van het bureau aan de slag gaat.

Gerda

Hij stelt een bundeltje bankbiljetten samen, bestaande uit een biljet van vijftig euro, een van twintig euro, een van tien euro en een van vijf euro. Van

deze biljetten noteert hij de nummers. Samen met een handvol muntgeld doet hij de biljetten in de glazen fooienpot. Bij het afsluiten van de zaak om 01.00 uur plaatst hij de fooienpot op de normale plaats achter de bar.

De volgende ochtend betreedt hij om 09.00 uur zijn bedrijf en neemt direct poolhoogte achter de bar. En wat blijkt? De fooienpot is leeg. Omdat er

door een man bestuurde personenauto voor de ingang van de zaak en Gerda stapt aan de passagierskant uit. Zij heeft een witgekleurde enveloppe in haar hand en loopt direct op de brievenbus in de toegangsdeur af. Hierin laat zij de enveloppe alsmede twee toegangssleutels van de zaak vallen. Daarna loopt zij in gezwinde pas en zonder op of om te kijken naar de auto terug, stapt in, en verdwijnt. In

De ondernemer is tevreden met het signaal dat aan 'kwaadwillenden' is afgegeven

aan het bedrijfspand geen braakschade wordt waargenomen en er tussen de genoemde tijdstippen slechts één persoon met toestemming is binnengewoest – Gerda, de schoonmaakster – wordt zij onmiddellijk door de ondernemer telefonisch benaderd.

Nadat Gerda heeft opgenomen, spreekt de ondernemer op dwingende toon slechts de volgende, niets aan duidelijkheid overlatende woorden: 'Binnen twintig minuten geld en sleutels in de brievenbus, anders zit ik bij de politie om aangifte te doen. En daarna wil ik je nóóit meer zien!' Vervolgens hangt hij op en wacht hij onder het genot van een kop koffie de komst van de schoonmaakster af.

Enveloppe

Na een kwartiertje lijkt de onorthodoxe aanpak effect te hebben. Er stopt een

de enveloppe zitten het muntgeld en de bankbiljetten, waarvan de nummers overeenkomen met de door de ondernemer genoteerde nummers. Voor de ondernemer is hiermee de kous af. Hij is vooral tevreden dat de werksfeer in zijn zaak normaliseert.

Signaal

En Gerda, die boft maar met zo'n werkgever. Want deze besluit geen politieaangifte te doen, terwijl haar gedrag hier alle aanleiding toe gaf. De ondernemer is echter tevreden met het signaal dat met deze actie aan eventuele volgende 'kwaadwillenden' in zijn bedrijf is afgegeven. «

Anja Couzijn is particulier onderzoeker (registeronderzoeker Couzijn Consultancy) en bestuurslid van Stichting Nerob (www.nerob.nl)